

DOBAI BÁLINT

Gyere velem a sötétbe

Gyere velem a sötétbe,
megcsinállak, megszeretlek,
ne gyújts lámpát, ne gyújts mécsest,
ne zavard föl a keresztet.

dehogy megyek a sötétbe
meg vagyok én már csinálva
ne szeressen engem senki
a kereszttel szemben állva

Gyere velem a sötétbe,
ha didergő hajlatod van,
betakarlak, mint az árnyék
farkasdúlta hajnalokban.

dehogy megyek a sötétbe
ne takarjon engem semmi
kinn a bárány benn a farkas
pulykakakast kéne venni

Gyere velem a sötétbe,
egyszer úgyis odaviszlek,
ha meleg van, megfűjkállak,
ott vakarlak, ahol viszket.

dehogy megyek a sötétbe
vakargasd a hasad inkább
a rácson át hideg szél fúj
kell a francnak a kalitkád

Gyere velem a sötétbe,
zárva ajtó, zárva ablak,
idebent a szellem szunnyad,
eltemetni én akarlak.

felégetem a sötéted
te ne altasd el az elmét
hadd temesse el az Isten
hadd riadjon föl a nemlét

Az öntudatról

Igen, mint a méhkirálynő a kaptárban,
a herék rendre bemocskolnak,
szülöm a petéket, mint a gép,
pempővel etetik fájdalmam, hogy bírjam,
nem látok napfényt, csak rajzáskor,
a tér és a repülés kínoz,
elhanyagolt izmaim és szárnyam,
a tömeggyártásban eltorzult ízeim
recsegnek, gyötörnek, de visznek
újabb palotámba, újabb börtönömbe,
én vagyok a méhkirálynő,
szolgák szolgája, fajipari nagyüzem,
s csak akkor szabadulok föl,
ha világra hozom
szerencsétlen utódomat.

JAN WAGNER

hamburg – berlin

a vonat az út felénél állt meg. odakint
a kurbilizaj elhallgatott: a táj nyugodtan hevert,
akár egy festmény az utolsó licit után.

egy falu háttal ennek a napnak. és fák csuklyás,
sötét csoportokban. négyszögletű földek,
egy óriási kártyajáték lapjai.

az égen épp próbafúrásst végzett
két messzi szélkerék: visszatartja
a lélegzetét az isten.

amit a tábornok nem mondott

a tekintetem üvegház. rózsákat
nevelek bent, a nevük *la grisaille*.
hogy késő volna? nem késő nekem.
az óramutató megállt fejemben.
a nap fényes labda az égen
(álmaimban tük után kutatok).
mikor estéknként hazaérek, ott lóg
képem a fürdőszobai tükörben,
simán és gyűretlenül, ahogy hagytam.

MOHÁCSI BALÁZS fordításai

* *Jan Wagner* (1971–) költő, műfordító, esszéista. Öt verseskötete, illetve egy esszékötete jelent meg Hamburgban, a dublini Trinity College-ban és a berlini Humboldton hallgatott anglistikát. Több fordításkötetet is kiadott, mások mellett Simon Armitage, Matthew Sweeney, James Tate műveit ültette németre. A formacentrikus kortárs német líra egyik kiemelkedő képviselője, ahhoz hasonló költészetet művel, amit itthon posztmodern líraként tartunk számon. Költészetére jellemző a maszkhúzás, a formai és ismeretanyagbeli sokszínűség. Sok szövegét ihletik úti impressziók, így az olvasó számára a nemzetköziség – vagy mint itt, a Germán-alföld – tágasságával bírhatnak versei. Az itt közölt szövegek a *Probebohrung im Himmel* (Próbafúrás az égbe) című első, 2001-es kötetéből származnak.